

Teljesítményértékelés a SE Magatartástudományi Intézetében

Kovács József

Semmelweis Egyetem

Magatartástudományi Intézet, Budapest

A kollégákat oktatási-betegellátási teljesítményük, valamint kutatói teljesítményük alapján külön-külön tercilisekbe osztjuk (alsó tercilis, középső tercilis, felső tercilis)

Minden főállású oktató-kutató részesül egy alapszintű kutatási támogatásban, akkor is, ha oktatási–kutatási teljesítménye az adott évben a legalsó tercilisbe tartozik.

A támogatás mértéke azonban tercilisenként felfelé haladva duplázódik.

Nem teszünk különbséget az oktatói és a kutatói státuszban levőknél sem, a kutatókat úgy számoljuk, mintha – beosztásukkal arányos – oktatói státuszban lennének. Az indoklás az, hogy ha így hátrányba kerülnének a kisebb oktatási terhelés miatt, akkor előnybe kellene kerülniük a kutatási teljesítmények alapján.

A kapott kutatási támogatás számszerű összege nő az összesített oktatói-kutatói teljesítmény nagyságával.

A tudományos tevékenységet külön, az oktatási és a klinikai tevékenységet pedig összevontan értékeljük.

A tudományos teljesítmény értékelésének mérőszáma a szerzőszámra standardizált cikkek száma és minősége.

Az oktatási és klinikai tevékenység mérőszáma a teljesített tanóra (vagy pszichoterápiás ülés). 1 órát 45 percnél számolunk mind a tanóra, mind pszichoterápiás ülés vonatkozásában.

Így ez a teljesítmény értékelési rendszer senkit nem büntet, s az átlag alatt teljesítőnek is biztosít szerény forrásokat, hogy kutatásokat végezhessen a következő évben. A többet dolgozó/teljesítő azonban arányosan több kutatási támogatásban részesül.

Az összegek természetesen minden évben az intézet anyagi erőforrásainak a függvényei. Az arányok azonban állandók maradhatnak.

